

tyske „Gesetz über die Unzulässigkeit der Sicherungsbeschlagnahme von Luftfahrzeu- gen“ af 17. Marts 1935 affattet.

Om Forslagets enkelte Bestemmelser bemærkes:

ad § 1.

Medens Retsplejelovens § 614 vedrørende Skibe alene omhandler Arrest paa Person, indeholder Paragraffen, der gengiver Konventionens Art. 3, 1ste Stykke, videregaaende Fritagelsesbestemmelser for Luftfartøjers Vedkommende. Retsplejelovens § 614 er iøvrigt ved et samtidig forelagt Lovforslag foreslaaet suppleret med en Henvisning til nærværende Bestemmelse.

a. Bestemmelsen om Statsfartøjer har næppe megen praktisk Betydning, men er dog medtaget, da der for dansk Statsejendom ellers ikke principielt antages at gælde nogen Begrænsning i Adgangen til Kreditorforfølgning.

b. Bevisbyrden for, at det paagældende Luftfartøj har den her omhandlede Karakter (Rutemaskine, *nødvendigt* Reservefartøj), maa paahvile Rekvirenten, men naar Beviset er ført, er Fritagelsen ligesom under det foregaaende Rubrum ubetinget.

c. Ved denne Gruppe er Fritagelsen derimod for det første kun hjemlet i den Situation, hvor Arresten i særlig Grad kan virke krænkende for Trediemands Interesser, nemlig naar Fartøjet med betalende Passagerer eller Gods, der skal befordres mod Betaling, er klart til Afgang, sammenlign Retsplejelovens § 614, 2det Stykke, og dernæst gælder den overhovedet ikke, hvis Arrest søges foretaget for Krav, der er opstaaet ved Aftale i Anledning af den forestaaende Rejse, eller som er opstaaet — ogsaa som Erstatningskrav — under Rejsen.

Det er Rekvirenten, som maa godtgøre, at Kravet er af denne særlige Beskaffenhed.

ad § 2.

Denne Regel om Sikkerhedsstillelse, jfr. Konventionens Art. 4, 2det Stykke, indeholder en Tilføjelse til Bestemmelsen i Retsplejelovens § 615. Den gælder for alle danske og de i § 4 omhandlede fremmede Luftfartøjer uden Hensyn til deres Art og Anvendelse.

Ligesom i § 615 er det ikke direkte afgjort, om Sikkerheden skal omfatte *fremtidige* Renter, og Bestemmelsens selvstændige Betydning maa søges i den udtrykkelige Udtalelse om, at en Sikkerhedsstillelse,

der dækker Luftfartøjets Værdi, altid skal anses for tilstrækkelig, naturligvis ud fra den Betragtning, at en Fortsættelse af Tvangsfuldbyrdelsen i Luftfartøjet dog ikke direkte kunde have skaffet Rekvirenten mere.

Efter § 615, 2det Stykke, tilkommer det iøvrigt Fogeden at skønne over, om en tilbuddt Sikkerhed ifølge Størrelse og Beskaffenhed er fyldestgørende. Efter denne Regel vil det kunne tænkes, at Fogeden skønner, at en af vedkommende tegnet Ansvarsforsikring frembyder tilstrækkelig Sikkerhed for det Erstatningskrav, for hvilket Arresten søges foretaget, men en videregaaende Regel om, at en Police af tilstrækkeligt Paalydende ubetinget skal akcepteres, har man ikke ment at turde foreslaa, allerede af den Grund, at Kravet ved Ansvarsforsikring jo tilkommer Forsikringstageren og ikke direkte den skadelidte, jfr. ogsaa Forudsætningen herom i § 93 i Lov Nr. 129 af 15. April 1930 om Forsikringsaftaler, hvorefter Selskabet har Pligt til inden for Forsikringssummen at stille den Sikkerhed, der er fornøden for at afværge Arrest.

ad § 3.

Efter dansk Ret, jfr. Retsplejelovens § 612, kan Arrest kun anvendes til Sikkerhed for Krav paa Penge eller Penges Værd.

Hvor Indehaveren af en Ret over en Genstand, Ejendomsret, Brugsret m. v., ønsker at hindre en i Forhold til ham formentlig uberettiget Raaden over Genstanden, er Retsmidlet Forbud, jfr. Retsplejelovens §§ 646 ff.; det er da fundet naturligt at optage Bestemmelsen i Forslagets § 3 i Tilknytning til Konventionens Art. 2, 1ste Stykke, der under Arrest ogsaa nævner Foranstaltninger, „hvorefter et Luftfartøj efter Beslutning af Retten eller en offentlig Forvaltningsmyndighed holdes tilbage i privatretlig Interesse til Fordel for . . . . . Ejeren eller den, som iøvrigt har en tinglig Ret i Luftfartøjet“, Foranstaltninger, der efter dansk Ret falder ind under Begrebet Forbud.

Hvor Forbud efter § 1, jfr. § 3, ikke helt er udelukket, vil det altsaa kunne afværges ved en Sikkerhedsstillelse, der *her* aldrig, jfr. den mindre skarpt formulerede Bestemmelse i Retsplejelovens § 648, 2det Stykke, behøver at overstige Luftfartøjets Værdi. Hvor Luftfartøjet derimod er *fra- taget* Rekvirenten ved en retstridig Handling, jfr. Konventionens Art. 3, 2det Stykke, vil han altid ved Forbud kunne kræve, at